

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

De ea, quæ oritur in aliis Ministris Justitiæ, paragraphus 13

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

sua sententia sic concludunt. Ergo ab omnibus sive Ministris, sive non Ministris contrahitur.

Possent afferre omnes Textus, in quibus fundantur Adversarij in hac sua Minore firmanda, sed mea brevitas id tenuit, cum potissimum quilibet possit, si attente eos legat, cognoscere, nunquam in illis expresse contineri, quod ipsi volunt. Adde, satis debere cuique sufficere auctoritatem Doctissimi Patris Vasquez apud Turrianum, a & Gasp. Hurtadum b dicentis, in Jure non inveniri, pro non Ministris, impositam esse ejusmodi Irregularitatem.

a Turri. de
Cens. l. 9. d.
66. pub. 3.
b G. Hurt.
de Irreg. de
2. diff. 11. n.
14.

c Abb. in
C. Sentent.
no Clerici
vel Monachi.

d C. Sent.
no Cler. vel
Monachi.

11. Mihi autem Sacros Canones evolventi solum quædam definitio Clem. IV. & quidam Canon. Innoc. III. videtur utrunque contra nos asserri posse, quæ propter ea hic subscribo, & solvo. Figura autem casum cum Abbate, c & alijs, in hunc modum: Princeps quidam cum accepisset litteras à suo Ministro, in quibus monebatur, ut talem hominem facinorosum in tali loco latentem capi juberet, & capite punire, dedit legendas suo Clerico. Is paruit, legitque unde homo ille morte mulctatus est: estne Clericus irregularis?

Respondet Abbas, esse, idque, quia sic definitur, inquit, Clem. IV. quia posita definitione, jam apparet, incurri Irregularitatem hanc, etiam à non Ministro Justitiæ, Clericus, enim ille Justitiæ Minister non erat.

Eadem definitio confirmari potest ex verbis Canonis Innoc. d. III. in quibus expresse prohibetur, ne quis Clericus litteras scribat, vel dicat pro vindicta sanguinis destinandas.

12. Verum hæc facile solvuntur, nam Primo de definitione prædicta Clem. IV. non constat. Proferatur eius authentica, & manus fortasse dabimus, Secundo, ea concessa, Clemens fortasse voluit sequi opinionem eæ ætate communem Canonistarum. Tertio, quis tibi affirmavit illum Clericum non fuisse Ministrum Principis in omnibus obsequijs, atque etiam in Criminalibus expediendis, scribendis, legendis?

13. Ad confirmationem, Respondeo, in eo, Textu, ut in alijs, prohiberi, ne Clerici sint ex officio Ministri Principum in rebus pertinentibus ad sententiam sanguinis, & merito, tum propter periculum, ne secuta executione sententiæ, sint Irregulares, quia tunc ad deformationem concurrerent, ut Ministri Ju-

stitiæ, tum, ne commisceantur negotijs secularibus.

Verba Textus hæc sunt.

Sententiam sanguinis nullus Clericus dicat, aut proferat, sed nec sanguinis vindictam exerceat, aut, ubi exercetur, intersit.

Et paulo post. Nec quisquam Clericus litteras dicat, aut scribat pro vindicta sanguinis destinandis, undè in curijs Principum hæc sollicitudo non Clericis, sed Laicis committitur.

Vides, Textus non clare loqui de quacunque cooperatione, sed de illa, quæ est ex officio. Certè ea verba (exerceat, in Curia Principum hæc sollicitudo, &c.) clare dictam officium ostendunt.

14. Stetit igitur, hanc sententiam, quæ non multis abhinc annis nova aliquibus vila est, jam nunc esse, ad modum probabilem, tum propter rationem dictam, tum propter auctoritatem tot Doctorum insignium, quæ eam hodie, ut probabilem prædicant, tum, quia innumeros serupulos à Fidelium conscientijs amovet, quos quidem serupulos à Sanctissimis piæ Ecclesiæ legibus fovendi, ceterendum non est.

15. Doctores autem eam sequentes plus quam triginta numerat, & citat Diana, a Patrem Vasquez omnium ante signatum, Turrianum: Delugo, b G. Hurtadum, c Lezzanum, Bassæum, Bannium, Cælestinum, Machadum, Setram, Clarium, Antonellum, Vericel, Joan. Pontium, Brunum, Constantinum à Castro, Guazzinum, Dicastillum, Carpentem, Escobar, Castropal. d Valentiam, Pellizzarij, Martinon, Remigium, ipsumque Dianam, quibus adde novissime Leandrum. e

16. Seiscitabitur Curiosus rationem convenientiæ, unde Legislator statuit solos Ministros Justitiæ esse dictæ Irregularitati subijciendos, non vero alios?

Respondeo. Mihi illa venit in mentem, quia Legislator judicavit cooperationem ad necem, quamvis justam, sed ex officio, minus habere lenitatis, cum, veluti ex habitu, ad occisiones illas parandas sit ex dicto officio paratus semper, unde, etiam si semel patravertit, ab altari tamen eum esse removendum censuit, quia patravertit ex habitu. At cooperantem sine peccato, & quidem non ex officio, cum non cooperetur ex habitu, idem Legislator judicavit, non esse alienum à Christi lenitate, unde, nec eum esse Irregularem.

Co.

Corollaria, quæ ex prædicta sententia colliguntur ad præxim.

17. Hinc ergo Primo, illi, qui vendunt (ait Gasp. a Hurrad.) aut donant ligna ad vivos comburendos, vel gladios, & fines, aliaque instrumenta ad interficiendos delinquentes, Faber lignarius, qui furcam erigit, Famuli non ministri Justitiæ, qui à Notario Ministro Justitiæ dicta a de punitione deformitatis scribunt; Illi, qui vendunt, vel donant arma Militibus ad Bellum justum, Servi non Ministri Justitiæ, qui adducunt equum Domino, qui est Justitiæ Minister, ituro ad locum supplicij, ut ibi auctoritatem tribuat Delinquentis occisioni. Illi, qui sive voce sive punitione instigant jumentum, quo interficiendus vehitur, quamvis hi videant, advertantque, inde mortem Delinquenti notabiliter accelerant, Confessarij, & quicumque alij dantes consilium poenitenti, Judici, aut cuilibet alteri officiali publico, etiam immediato executori, nempe Carnifici, ut occidant, vel cito occidant aliquem delinquentem, etiam hunc, vel hunc in particulari, etiam si Confessarius neget Judici, vel Carnifici Absolutionem peccatorum, nisi concurrant ad dictam sententiam mortis justè dandam delinquenti, Illi, qui privatim, sed non juridice petunt à Judice, ut justè occidat aliquem delinquentem, Hi, inquam, omnes non incurrunt in Irregularitatem, quia cum incurrant sine peccato, ut supponimus, non incurrunt, ut Ministri Justitiæ.

18. Quæres hac occasione, Quando quis prædictas, vel similes actiones cum peccato exercet v. gr. cum odio mortali contra Reum, cui procurat mortem, vel eius accelerationem, justè tamen dandam (nam si injustè, scimus tunc incurri, deformitate secuta, Irregularitatem ex delicto) eritne Irregularis?

19. Respondeo. Colligo ex b Turriano (& sic supponit Prates) e hunc fore Irregularem, & quidem ex delicto, Rationem hujus dicti puto ego, esse illam, quia omnis concursus ad occisionem, vel ad eius accelerationem à privato exhibitus, etiam in prædictis occisionibus ex se justis, est, ut à privata persona procedens omninò injustus, quia injustitiæ actus est procurare occisionem alicujus sine causa.

20. Quare, quando instigas v. gr. jumen-

tum, quo vehitur Reus, ut citius is moriatur, si quidem id facias ob causam, puta ob misericordiam, ne Reus diutius angatur, vel certè id facias nullo malo sine motus, non eris Irregularis, nec ex defectu lenitatis, quia non es Minister justitiæ, nec ex delicto, quia non peccas. Si vero idem facias motus ex odio, Irregularis eris ex delicto, quia id injustè facis; Es enim per actum externum injurius vitæ alterius, dum, cum sine malo, externè instigas verbi gratia jumentum, licet odium sit merè internum.

21. Neque dicas: Cur ergo Judex, vel quicumque Minister Justitiæ (ut nos docuimus in Superioribus) non evadit Irregularis ex delicto, si Reum merentem mortem condemnet, occidatque ex odio? Ne id dicas, inquam; clara enim est disparitas, nam Judex, alijque Ministri Justitiæ cum ex obligatione officij hæc faciant, non injustè faciunt, nec contra Justitiam peccant, licet peccent contra Caritatem ex dicto odio interno. Tu vero privatus, cum non ex officio illa facias, & cum ex alia parte eæ actiones non afficiantur bonitate Misericordiæ, vel alterius boni, seu, cum saltem non sint indifferentes; remanent in se peccaminosæ, & contra Justitiam.

Sed redeamus ad Corollaria.

22. Hinc Secundo, Confessarius (ait rectè Corneio apud Dianam a) inducens poenitentem juridicè interrogatum, ad faciendum delictum dignum morte (si quando, tamen est casus, in quo dictus Poenitens obligetur, de quo b alibi dictum est) & ille, qui persuadet Reo jam ad mortem damnato, ut acquiescat justæ sententiæ, nec velit injustè appellare, & ille Privatus, c qui Carnifici Reum suspendenti dicat: *En iste adhuc vivit*: ex qua occasione Carnifex redit ad Reum suffocandum: Hi, inquam, non sunt Irregulares, quia hæc non agunt, ut Ministri Justitiæ, nec (ut semper hic supponimus cum peccato,

23. Hinc Tertio, Ille (ait Verricelli d qui extra judicium privatim sollicitat Cognatos, vel Procuratores causæ, ut petant, fore iudicationem, aut poenam sanguinis justè instigendam, non est Irregularis. Et ille Cardinalis (ait e Diana) qui direxit causam criminalem tanquam privatus, consilium dedit, reaptavitque scripturam factam à Fisco &c. non incurrit, secuta Rei morte, Irregularitatem, quia, &

M 2

ille,

a Diana
p. 4. r. 2.
ref. 99.

b In nostro
Dical. lib.
3. c. 4. §. 2.

c Diana
ibidem.

d Verric.
rr. r. q. mor.
19. contra
Comit. Bo-
nac. & a-
lios.

e Dian. p.
11. r. 2. ref.
63.

lle, & hic Cardinalis hæc fecerunt extrajudicialiter, & tanquam personæ privatæ, nec illam scripturam Cardinalis nomine proprio suscipit, nec ullum Advocati munus exercuit in judicio.

a Tur. l. c. 24. Hinc Quatto, (ait Turrianus *a*) si quis sine peccato dicat Reo, *Pergamus citius, vel Ascende citius scalas* non incurrit Irregularitatem, idque propter dictam rationem. Idem colligit ex eodem Turriano Diana de eo, qui dicit Reo: *Suppono caput, ad excipiendum scilicet, unde is citius supponit, & de eo, qui orat Carnificem, ut aliquid aptet, quo sic citius Reus moriatur* (tale judicarem, si ores, ut Carnifex aptet pulverem sulphureum in pectore Rei, qui est vivus comburendus) & de eo, qui dat consilium capiendi viam brevioram ad locum supplicij, vel excitando Ministros, dicat horam esse tardam, vel populum nimis detineri.

b Gibal. de Irreg. c. 4. q. 13. n. 61. 25. Hinc quinto. Qui detegit Malefactorem (ait Gibalinus *b*) vel clamat, ad esse latronem, ut is comprehendatur, vocando v. gr. famulos, vicinos, custodes in auxilium, ut capiant furem, non est Irregularis, si fur resistens occidatur, vel à Judice morte damnetur. Adde, non esse præsumendum Ecclesiam velle fovere latronum, & similia insolentias, quæ certe foverentur, si propter timorem Irregularitatis non possent homines clamare, vel detegere eiusmodi delinquentes, Ne tamen hæc sint, ut ab Accusatore, &c.

Et paulo post, hoc est num. 61. Qui clamore (ait) excitat vicinos in furem, qui capitur, & Judici traditur, ab eoque occiditur, non fit Irregularis, quia ipsemet, ut diximus, potuit eum furem capere, & Judici tradere.

Excipe, nisi, quando sic manifestans esset Accusator, vel Testis necessarius ad cognitionem causæ, vel alio modo id faceret, ut constitutus ad hæc, vel similia, Minister Justitiæ, ut ex supradictis constat.

c G. Hurt. l. c. n. 43. 26. Hinc Sexto. Medicus (ait supra citatus *c* Hurtadus) aut Chirurgus, si juxta artem curet, mutilave, quamvis ex ea mutilatione, aliave curatione, præter intentionem, eveniat mors, non fiet Irregularis, quia Irregularitas lata est pro Justitiæ Ministris non pro Medicis, idque etiam si eiusmodi Medicus sit Clericus in Sacris, quibus, ut supra nos vidimus, vetitum est Chirurgiam exercere. Fiet tamen Irregularis ex delicto, si cum culpa mortali ex

imperitia, vel negligentia, ut ibidem diximus, occidat, mutilave.

27. Quod dictum est de Medico, dic de Ministrante infirmis, qui si eos verat ex latere ad laeas, vel transferat de lecto ad lectum, vel erigat, vel iidem cibum porrigat, licet ex his actionibus mors, præter intentionem, sequatur, eæque fiant cum cautela, quæ à prudentibus adhiberi solet, non incurrit Irregularitatem, quia prædicti, Justitiæ Ministri nequaquam sunt.

Deciduntur ex prædicta doctrina Casus aliqui peculiares.

Detegens casu Delinquentem.

28. Colloquebatur (ut refert *a* Navarrus) *a* Nav. quidam de Muliere interfecta, cujus delicti *Conj. 13. de* Auctor ignorabatur: aderat Religiosus, qui *Homie. 16. 5.* nihil aliud cogitans, interrogavit, an illa mulier esset ea, quam ipse viderat ante tres dies executam cum suo viro extra Urbem? Admiranda sanè humani ingenij sagacitas. Hæc merita interrogatio delata est à quodam ex instantibus ad Judicem, qui inquis de eo viro deprehendit, illum fuisse interfectorem, & non multo post extremo supplicio eundem adjudicavit.

29. His relatis, quærit Navarr. An Religiosus ille fuerit Irregularis? Respondetque *b* Navar. *l. c. cui subscribitur Mol. T. 4. r. 3. d. 74. n. 2.* nequaquam, quia remotissimè se habuit interrogatio illa ad condemnationem. Rectè, sed addere poterat allatam doctrinam, quia hic Religiosus, Minister non erat Justitiæ.

Detegens signum, inde cognitus fuit Delinquens.

30. Satellites deprehenderunt hominem de nocte ferentem occultè sub pallio vas argenteum, suspicati que sunt, illud fuisse furto ablatum, unde mane de die illud exposuere palam in foro, ut, comparente fortè Domino, suumque esse probante, convinceretur fur, pœnamque deformationis, nempe manus dex: eræ amputationem, juxta illius loci leges, subiret. Porro apparuit Dominus, clarissimisque Testibus ostendit vas esse suum, convictusque tur pœnam luit. Est ne Dominus, qui nullam protestationem præmisit, Irregularis? Quid etiam de Testibus, qui fuerunt ij Aurifices, qui vas construxerant?

31. Respon-

31. Respondeo, ex dictis §. 11. & 12. clarè sequitur Dominum, si accusaverit, tum Testes esse Irregulares. At aliqua apparens difficultas est. An, si Dominus non accusaverit, sed solum dixerit sine protestatione, *Hoc vos est meum, & Aurifices dixerint: Hoc vos nos construximus pro hoc Domino.* inciderint in Irregularitatem? Et nihilominus ex ibidem dictis colligi potest non esse Irregulares, Ratio est, quia dicta Domini, & Aurificum, non sunt propriè Testimonium contra Reum; si enim, qui aliquod indicium manifestant extra Judicium, sed quo Judex deinde utitur ad inquirendum de Reo, ejusque delicto, vocantur quidem aliquando Testes, sed valde impropiè, Testis enim propriè est ille, qui intra judicium de aliqua re testificatur, & in Criminalibus quidem semper in præsentia Judicis, ut ex Authentica a habet Glossa, b

Mittens ad Iudicem inter signa, quibus Latro convictus est.

32. Scholaris quidam, ut narratur in *Cap. Tuano de Homic.* à fure in hospicio suo vulneratus, cum per inter-nuncios interrogatus fuisset à Judice, ut diceret, si quid sciret de fure, vel traderet inter signa, si quæ haberet, misit illicultrum, quem à fure abutulerat, & Soutaltes, hoc est calceos, quos, ne pedum strepitus audiretur, sibi fur abstraxerat, atque in scholæ domo reliquerat. His receptis à Judice signis, furi amputata sunt à Satellitibus virilia, oculique item eruti. Fur autem ex dolore commotus, nec potum sumpfit, nec cibum, & sic de medio est sublatus. Contraxitne Scholaris Irregularitatem?

33. Respondeo. Et quidem Covarr. c habet illam doctrinam, ut si indicium, quod quis dat Iudici, pertineat ad cognoscendum Auctorem delicti, ut est in casu proposito, non facit Irregularem eum, qui indicavit, si verò pertineat ad delicti commissi probationem facit Irregularem. Sed hanc doctrinam admittere non possum, quia æquè ex utrisque his indicibus procedit Judex ad condemnandum Reum.

34. Ego igitur cum Glossa citata, & ex his hæcenus allatis puto, hunc Scholarem, ex vitalis indicij à se dati in Irregularitatem non incidisse, quia sic, nec fuit Accusator, nec Testis in judicio; solum enim aperuit extra judicium, quid factum fuit, aperuit, dixi, nam ipse,

nec accusavit, nec querelam deposuit, nec ullam denuntiationem fecit contra Reum. Quare Pontifex Summus merito ipsum pronuntiavit liberum ab Irregularitate.

35. Atque hæc quoad Irregularitatem ex defectu lenitatis, quam prædictus Scholæ ex missione illorum signorum poterat timere propter secutam mutilationem virilium, & oculorum effossionem illius latronis. Nam quoad Irregularitatem ex delicto ob mortem, quam latro sibi conscivit ex occasione sumpta à pœna mutilationis, quam Satellites ei inflixerunt, manifestum nimis est, scholarem illam non incurrisse, ejus enim mortis causam valde remotam ipsum fuisse, vel puer videt.

Episcopus tradens Ministris iustitia corpus occisi.

36. Occiditur Petrus, ejusque cadaver in Ecclesia, vel simili loco Ecclesiastico sepelitur. Judex autem, ut procedat, ad inquirendum de delicti Auctore, vel ad processum contra aliquem melius confirmandum, vel, ut constet de corpore delicti, petit, ut ejusmodi cadaver exhumetur, inspiciaturque. Potest ne Episcopus sine metu Irregularitatis licentiam ad id concedere?

37. Respondeo. Possè, ajunt nonnulli, addunt aliqui b debere. Sed profecto, si petitur cadaver, ut constet de corpore delicti, vel ad inquirendum contra personam indeterminatam, quis scilicet delicti Auctor fuerit, omnes consentiunt posse Episcopum licentiam concedere, quia id solum esset quid remotum ad sententiam fortè mortis consecutam. At difficultas vertitur, an possit, quando cadaver requiritur, ut confirmetur suspicio, vel completur probatio contra aliquam personam particularem. Sunt v.g. indicia contra Titum, petitur verò corpus Petri interempti, ut videatur, an vulnus datum conveniat cum gladio, quem Ministri invenerunt sanguine aspersum apud delinquentem, vel quid simile. Et nihilominus quamvis antiquiores putaverint, tunc non posse Episcopum licentiam concedere, ne concurrat proximè ad processum sententiæ sanguinis contra personam determinatam; tamen ex prædicta doctrina, quod Irregularitas ex defectu lenitatis non incurritur,

tur, nisi à Ministris Justitiæ, sequitur, posse sine Irregularitatis timore, quia eorum, quod facit Episcopus, etiam positivè concedendo licentiam; non facit, ut Minister Justitiæ, puta, nec ut Judex, nec ut Accusator, nec ut Testis in judicio criminali; &c.

a Congr. Ep. 22. Novemb. 1619 apud Gavantum in man. a Epi. V. Sepult. in Addit. n. 7.

38. Est tamen notanda monitio Congregationis Cardinalium super negotia Episcoporum, quæ apud Gavantum sic habet. *Non debet Episcopus dare licentiam exhumandi corpus ad hoc, ut Laici sumant in iudicio Criminalibus.*

Episcopus tradens copiam renuntiationis Clericatus.

39. Titius renuntiavit coram Episcopo Clericatum (idem esset, si Episcopus aliquem verbaliter degradasset) & deinde graviter deliquit, unde à Judice Sæculari comprehensus est. Nunc petit idem Judex ab Episcopo, vel ejus Ministris copiam ejusmodi renuntiationis, vel degradationis, ut scilicet certus de non Clericatu Titii illum illegitimè morti adjudicet: potest ne Episcopus, vel ejus Ministri eam copiam tradere?

40. Respondeo. Diana loc. cit. postquam vilus est affirmasse, quod possit, addit: sed tu cogita. Ego verò cogitarem, si prædictam hæcenus doctrinam nescirem, vel eam improbabilem judicarem. Nunc verò, cum videam Episcopum, vel ejus Ministros tradendo copiam talis renuntiationis, vel depositionis, non fungi munere Ministris Justitiæ Sæcularis, nec Accusatoris, nec Testis in judicio, censeo, probabile esse, quod possint. Non ita esset, si traderent eidem Curie Sæculari processum sortè ab ipso Episcopo factum de homicidio commisso à Clerico; illum enim processum eum fecerit Episcopus, ut Minister etiam ipse Justitiæ, si deinde occideretur delinquens, concurrente, quamvis solum ex parte; ejusmodi processu, nequaquam ab ipso Irregularitas evitaretur.

Judex Ecclesiasticus dans Laico Epistolas quasdam, &c.

41. Judex Ecclesiasticus potest ne sine incurtu Irregularitatis dare Judici Laico quasdam Epistolas, inventas apud Reum, quibus idem Judex Ecclesiasticus probaverat dictum Reum commisisse homicidium proditorè, atque adeo immunitate nequaquam gaudere?

Respondeo, non posse. Ratio principalior est, quia Ecclesiasticus dare utiliter non potest has Epistolas, nisi etiam det processum, seu partem processus, quo appareat, eas Epistolas inventas esse apud Reum; at omnes Doctores clamant, processum Judici Laico non posse dari ab Ecclesiastico, ut supra §. 10. n. 21. vidimus. Lege Tancredi, qui latè hoc prosequitur, sed hujus nostræ solidæ rationis non meminit.

a Tancred. 2. q. 1. mor. tr. 5. q. 1. sequenti.

§. XIV.

De Irregularitate contracta à Militibus in Bello

I. **S**i injustum sit Bellum, omnes pugnantes, Simmo omnes cooperantes, quales sunt conducentes Milites, custodientes Sarcinas, animantes exhortantes, afferentes cibos (jurant enim hi omnes ad occisiones, etiam si ipsi immediate arma non tractent) esse Irregulares, vel uno dumtaxat occiso, patet ex supradictis, Nihilominus Doctores non ita rigidè loquentes de aliquibus ex his, vide apud Dianam. *a Diana 1. tr. 7. Ref. 3.*

2. At verò, si Bellum sit justum, distinguendum est, an ejusmodi Bellum sit aggressivum, seu offensivum, an merè defensivum.

Et quidem in hoc posteriore nullus, nec Laicus, nec Clericus est Irregularis, etiam si aliquem propriâ manu occidat, quia, defendere Patriam, est de jure naturæ, & jus Ecclesiasticum in illa necessitate non obligat, cum id, vel sit, vel reducat ad defensionem propriam; quando tamen non exceduntur limites necessariæ defensionis, quod mox §. seq. latius explicabimus.

3. In priore autem Belli justis genere, nempe offensivo, pugnantes propriâ manu, si aliquem occidant, mutantur, sunt Irregulares ex defectu lenitatis, quia tunc occidunt, ut Ministri publici exercentes justam vindictam contra hostes. At, si propriâ manu non occidant, licet hortentur, vel etiam pugnent, aliove modo cooperentur ad hostium occisionem, Irregularitatem non incurrent. Ratio est, quia Sacri & Canones non conjunxerunt Irregularitatem ex defectu lenitatis in Militibus, nisi illis, qui manu suâ occidunt, vel vindictam Deformationis per se exquirunt.

4. Illi item, sive Laici, sive Clerici, qui ob honestam causam Bello assistunt v.g. ad componendam pacem, ad Confessiones excipiendas,

a Diana 1. tr. 7. Ref. 3.

b Exr. 1. q. 2. dist. 51. Lige 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

ad